

SF er med forslaget og den udformning, det har, gået lidt kontant til værks med en total ophævelse sådan på én gang; det kan godt være, at det er lidt brat. Men vi erkender blankt, at der er problemer ikke mindst med salg af den type forsikringer med investerings-/opsparings-elementer, og derfor vil vi godt kigge meget nøje på det spørgsmål. Men også det mere generelle er vi positive over for at få set på i det videre arbejde.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Venstre er enig i mange af de overvejelser vedrørende forsikringsbranchens arbejdsmetoder, som SF fremkommer med i bemærkningerne til lovforslaget.

Som forslagsstillerne gør opmærksom på, er en del af baggrunden for disse rettigheder for forsikringselskaber historisk betinget. Der bliver i dag udøvet en markedsføringsindsats i bl.a. tv, så budskabet om at forsikre sig skulle være let forståeligt.

Efter en række ændringer af lovgivningen på det finansielle område er specielt bankerne gået ind i forsikringsvirksomhed, og forsikringselskaberne er gået ind i bankforretninger. Dette har i en lang række tilfælde givet kunderne bedre forretninger, idet de ved at samle alle deres finansielle aktiviteter hos ét selskab kan opnå et bedre tilbud; og det er jo ikke så dårligt.

De fleste forsikringselskaber har benyttet deres rettigheder til telefonsalg på god og betryggende vis i reglen med kundernes interesse for øje, men der er også brodne kar i branchen. Efter Venstres overbevisning ville det være synd at lade den store del af forsikringsbranchen, der opfører sig hæderligt, blive stillet ringere på grund af enkelte brodne kar.

Hvis lovforslaget vedtages, vil det især ramme de mindre forsikringselskaber og styrke de store selskaber med bankerne i spidsen. De mindre selskaber har på ingen måde mulighed for at hamle op med de finansielle supermarketers reklamebudgetter. Ud over at hjælpe de store selskaber vil dette forslag også gå imod de gamle forsikringselskaber med veluddannede assurandører og styrke de nye på markedet, der typisk har medarbejdere med dårligere uddannelser.

Det er Venstres overbevisning, at den optimale løsning ville være, at branchen selv lavede en række aftaler, som kunne indskærpe god forretningspraksis over for de mere useriøse elementer i forsikringsbranchen.

Venstre ser frem til udvalgsbehandlingen, hvor de relevante organisationer forhåbentlig vil kunne redegøre for, hvilke tiltag de vil iværksætte. Det er vores håb, at forsikringsbranchen selv er i stand til at udarbejde et regelsæt, så de useriøse elementer bliver elimineret. Vi vil gerne give virksomheder rimelige arbejdsvilkår, men rettighederne skal ikke misbruges.

Til sidst synes jeg lige, det er værd at gøre opmærksom på, at vi her i Tinget for ca. en måneds tid siden vedtog en fortrydelsesbestemmelse med lovforslag nr. L 27, så vi tager afstand fra SF's forslag.

Lars Jørgensen (KF):

Som konservative er vi jo venlige mennesker, og Det Konservative Folkeparti har stor sympati for forslagsstillernes motiver til at fremsætte dette lovforslag.

Det er konstateret, at undtagelsen i dørsalgslovens § 2, stk. 2, nr. 4, er blevet misbrugt med henblik på salg af forskellige investeringsobjekter, og SF's konstatering i bemærkningerne til lovforslaget om, at forsikring i stadig højere grad udbydes af andre aktører end forsikringselskaberne, skal der heller ikke gøres indvendinger imod.

Men Det Konservative Folkeparti kan nu ikke udstrække venligheden til at støtte forslaget.

Vi er af den opfattelse, at kritikken ikke uden videre bør føre til en fjernelse af bestemmelsen i dørsalgsloven. Det bør erindres, at forsikringer uden tvivl er nødvendige i samfundet i dag, men det er ikke ensbetydende med, at man som borger er tilstrækkelig opmærksom på nødvendigheden.

Sandheden er, at man i mange tilfælde først bliver opmærksom på et behov for en bestemt forsikring, når en ulykke indtræder. Man tænker med andre ord ikke altid over at blive forsikret, medmindre man bliver mindet om det ved henvendelse udefra.

Dette underbygges også af, at en meget stor del af dagliglivets forbrugerforsikringer bliver tegnet gennem uanmodet henvendelse til forbrugerne. Forskellige tal er fremkommet i den forbindelse fra selskabernes side. Det varierer selvsagt fra selskab til selskab, men ligger typisk mellem 60 og 90 pct. Den umiddelbare konsekvens af SF's forslag om at forbyde den uanmodede henvendelse kan derfor blive, at en masse mennesker ikke får tegnet forsikringer. Et forbud kan således føre til, at mange mennesker vil blive underforsikrede med de ulykkelige konsekvenser, som det vil få.